

ὅσκιὰ ἦταν τῇ μητέρας τῆς γραιῆς καὶ ὅσοι εἶναι ἀλαφρόστομοι τὴ βλέπανε (ἐκ παραδ.) Ψαρ. Ἐώ, βρὲ παιδιά, εἶμαι πολὺ ἀλαφρόστομος, χίλιες βολές ἔχω ποῦ φαντάζομαι Ἀπύανθ. Πολὺ ἀλαφρόστομο ἔναι κείνο δὲ παιδί, ἀκούτε εἶδα εἶδα ἔχει θωρισμένα αὐτόθι. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Σομ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀλαφροαίματος. 2) Ὁ συχνάκις νειρευόμενος Κρήτ. 3) Ὁ ἑλαφρὸς τὸν νοῦν, μωρὸς ἰός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀλαφρὸς 9.

ἀλαφρόστομος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἑλαφρόστομος Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρὸς καὶ τοῦ οὐσ. στόμα.

Ὁ λέγων ὅτι τύχη, ἀκριτόμυθος. Πβ. λογᾶς, λύαρος.

ἀλαφρόστρατος ἐπίθ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρὸς καὶ τοῦ οὐσ. στράτα.

Ὁ ἔχων τὴν ιδιότητα νὰ βλέπη τὰ εἰς τοὺς ἄλλους ἀφανῆ φαντάσματα : Ἄσμ.

Οἱλοι οἱ-ἡ-ἀλαφρόστρατοι θωροῦν τοιοῦτοι καὶ τρομάζουν, μὰ κείνοι, ὁ Θεὸς σ'χωρῆση των, κἀνένα δὲ τρομάζουν (δηλ. τὰ φαντάσματα νεκρῶν φονευθέντων ἐν ἐπαναστάσει). Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀλαφροαίματος.

ἀλαφροσύνη ἡ, Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) ἑλαφροσύνη Θράκ. (Σαρεκκλ.) κ. ἂ. ἑλαφροσύνη Πόντ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρὸς. Τὸ ἑλαφροσύνη καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Ἡ ἔλλειψις πολλοῦ βάρους, ἑλαφρότης Πόντ. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Σομ. 2) Κουφότης, ἀνοησία, μωρία ἐνθ' ἂν : Ἡ σημ. καὶ παρὰ Βλάχ. Πβ. Ἡούχ. «ἑλαφρία μωρία». Συνών. ἀλαφράδα, ἀλαφρομυαλιά, ἀλαφρομάρα, κουταμάρα.

ἀλαφροτρέμω ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 42.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρὰ καὶ τοῦ ρ. τρέμω.

Τρέμω ὀλίγον : Ὅλα τοῦ κορμιοῦ της καὶ τῆς φορεσιᾶς κυματίζουν ἀπάνω της καὶ ἀλαφροτρέμουν.

ἀλαφρόπνος ἐπίθ. Θήρ. κ. ἂ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρὸς καὶ τοῦ οὐσ. ὕπνος.

Ὁ ἔχων ὕπνον ἑλαφρόν, ὁ εὐκόλως ἐκ τοῦ ὕπνου ἐξεγερόμενος. Ἀντίθ. βαρόπνος.

ἀλαφρούτσικα ἐπίρρ. πολλαχ. ἑλαφρούτσικα Θράκ. (Σαρεκκλ.) κ. ἂ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρούτσικος. Τὸ ἑλαφρούτσικα καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁλίγον ἑλαφρὰ, κάπως ἑλαφρὰ (μετὰ ὑποκορισμοῦ). πολλαχ. : Εἶναι ντυμένος ἀλαφρούτσικα. Περπατεῖ ἀλαφρούτσικα. 2) Μεταφ. ἄνευ σπουδαιότητος πολλαχ. : Τὸ πῆρε ἀλαφρούτσικα (δὲν τὸ ἔλαβεν ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν). Συνών. φρ. τὸ πῆρε ἀψήφιστα.

ἀλαφρούτσικος ἐπίθ. ἑλαφρούτσικος Σκίαθ. — Λεξ. Βυζ. Ἡπίτ. ἀλαφρούτσικος σύνηθ. ἀλαφρούτσικους Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἂ. ἑλαφρούτσικος Θράκ. (Σαρεκκλ.) κ. ἂ.

Ὑποκορ. τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρὸς. Τὸ ἑλαφρούτσικος καὶ ἑλαφρούτσικος καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁλίγον τι, κάπως ἑλαφρὸς σύνηθ. : Παλιό-ροῦχο ἀλαφρούτσικο. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Σομ. 2) Ὁ ἀραιὸς τὴν σύστασιν, οὐχὶ πυκνὸς σύνηθ. : Καφὲς ἀλαφρούτσικος. 3) Ὁ μὴ προξενῶν βάρος εἰς τὸν στόμαχον, εὐπεπτος, ἐπὶ τροφῶν ἐν γένει καὶ ὑγρῶν σύνηθ. : Κρασί-φαγεῖ ἀλαφρούτσικο. 4) Εὐκόλος σύνηθ. : Δουλειὰ ἀλαφρούτσικη 5) Μεταφ. ὁ ὀλίγον τι ἀνόητος, μωρὸς σύνηθ. : Ὁ γιὸς του εἶναι ἀλαφρούτσικος. Συνών. ἀλαφρωπός. Πβ. ἀλαφρὸς 9.

ἀλαφροφαντασμένος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἑλαφροφαντασμένος Θράκ. (Σαρεκκλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρὸς καὶ τοῦ φαντασμένος μετοχ. τοῦ ρ. φαντάζω.

Ὁ ἐκ κουφότητος, ἐκ μωρίας ὑπερήφανος, πτωχαλαζών. Συνών. ἀλαφροφάνταχτος 1.

ἀλαφροφάνταχτος ἐπίθ. Θράκ. (Σηλυβρ.) Κωνπλ. Σίφν. κ. ἂ. ἑλαφροφάνταχτος Θράκ. (Σηλυβρ.)

Ἐκ τῶν ἐπιθ. ἀλαφρὸς καὶ φανταχτός.

1) Ὁ ἐξ ἑλαφρότητος, ἐκ μωρίας ἀλαζών Κωνπλ. Συνών. ἀλαφροφαντασμένος. 2) Ὁ τεχνικῶς μὲν ἀπλοῦς καὶ ἄνευ πολλῆς καὶ δυσκόλου ἐργασίας, ἀλλὰ ἐπιδεικτικός, προξενῶν ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν, ἐπὶ ἐργοχειρῶν, οἷον κεντημάτων κτ. Θράκ. (Σηλυβρ.) 3) Ὁ προσβαλλόμενος εὐκόλως ἀπὸ φαντασμάτων Σίφν. κ. ἂ. Συνών. ἀλαφροήσκιος 3, ἀλαφροήσκιωτος 5, ἀντίθ. βαροήσκιος. Πβ. ἀλαφροαίματος.

ἀλαφροφέρνω πολλαχ. ἑλαφροφέρνω Θράκ. (Σαρεκκλ. κ. ἂ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρὸς καὶ τοῦ ρ. φέρνω, περὶ οὗ ὡς β' συνθετ. ἰδ. Γ' Χατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 252.

1) Εὐδοίχομαι ἐν ἀρχῇ τῆς παραφροσύνης, κλίνω πρὸς τὴν φρενοβλατείαν Κεφαλλ. 2) Εἶμαι μωρὸς, ἀνόητος πολλαχ. Συνών. ἀλαφρένω 4, ἀλαφρίζω 2, ἀλαφροζυγίζω 2, ἀλαφροζυγίζω, ἀλαφροκαμπανίζω 2, ἀλαφροπατῶ 2, βλακοφέρνω, κουτοφέρνω, μωροφέρνω, παλαβοφέρνω, τρελλοφέρνω.

Πβ. ἀλαφρὸς 1 καὶ 9, ἀλαφρούτσικος.

ἀλαφροχειμωνιά ἡ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρὸς καὶ τοῦ οὐσ. χειμωνιά.

Χειμὼν ἑλαφρὸς, ἡπιος, οὐχὶ δριμύς : Ἐχομε ἀλαφροχειμωνιά. Ἀντίθ. βαρυχειμωνιά.

ἀλαφρόψυχος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἑλαφρόψυχος Πόντ. (Χαλδ. κ. ἂ.) ἑλαφρόψυχος Πόντ. (Σινώπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλαφρὸς καὶ τοῦ οὐσ. ψυχή.

Ὁ ἑλαφρὸς τὸ σῶμα καὶ μεταφ. εὐκίνητος, ἐπιδέξιος ἐνθ' ἂν : Τὰ παιδιά μ' ὄλᾳ ἑλαφρόψυχα εἶν' Χαλδ. Ἀντίθ. βαρύψυχος.

ἀλαφρυνέσκω Κορσ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλαφρύνω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έσκω. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. ἀβγατένω-ἀβγάτυνα-ἀβγατυνέσκω, μένω-ἔμεινα-μεινέσκω κτ.

Καθιστῶ τι ἑλαφρόν, ἑλαφρύνω. Πβ. ἀλαφρένω, ἀλαφρυνίσκω, ἀλαφρώνω.

